

ÎNCHEIERE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecători: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Consiliul raional
Telenești,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial
Orhei al Cancelariei de Stat către Consiliul raional Telenești, intervenient accesoriu
de partea pârîtului Mardari Ion și Centrul de Medicină Legală cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, fiind casată
hotărârea Judecătoriai Telenești din 22 iulie 2016, emisă o nouă hotărâre de
admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 05.04.2016 Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat s-a
adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul raional Telenești privind
abrogarea Deciziei nr 7/10 din 10.12.2015 privind acordul de transmitere în
locațiune a unor spații din imobilul amplasat pe str. Ștefan cel Mare nr. 5 aflate în
gestiunea economică a IMSP CS Telenești.

În motivarea acțiunii Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a indicat
că la data de 10.12.2015, de către Consiliul raional Telenești, a fost adoptată decizia
nr. 7/10 ”privind acordul de transmitere în locațiune a unor spații din imobilul
amplasat pe str. Ștefan cel Mare nr. 5 aflate în gestiunea economică a IMSP CS
Telenești”.

La data de 30.12.2015 au fost prezentate spre controlul administrativ Deciziile
Consiliului raional Telenești din 10.12.2015, inclusiv Decizia nr. 7/10.

În cadrul examinării legalității s-a determinat că prin Decizia nr. 7/10 din
10.12.2015 privind acordul de transmitere în locațiune a unor spații din imobilul
amplasat pe str. Ștefan cel Mare nr. 5 aflate în gestiunea economică a IMSP CS
Telenești, se acordă dreptul IMSP CS Telenești, de a transmite în locațiune, pe un
termen de maxim 3 ani, a două spații amplasate în imobilul de pe str. Ștefan cel
Mare nr. 5, iar cuantumul locațiunii fiind stabilit prin negocieri directe, actul dat
fiind adoptat cu derogări de la legislație.

Decizia dată o consideră ilegală deoarece, examinând informația din cadastrul
bunurilor imobile referitor la dreptul de proprietate a construcției cu nr. cadastral

8901217073.01 situat pe adresa or. Telenești. str. Ștefan cel Mare nr. 5 se identifică drept proprietar al construcției Consiliul raional Telenești, IMSP CS Telenești figurează doar ca comodatari.

Cu referire la art.43 alin.(1) lit.b), art.77 alin.(5) Legea privind administrația publică locală menționează că la data de 27.01.2016 Consiliul raional Telenești a fost notificat cerându-se abrogarea Deciziei nr.7/10, însă prin Decizia nr.1/22 din 10.03.2016 a fost respinsă notificarea înaintată de Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat.

Astfel solicită admiterea cererii și abrogarea Deciziei nr 7/10 din 10.12.2015 privind acordul de transmitere în locațiune a unor spații din imobilul amplasat pe str. Ștefan cel Mare nr. 5 aflate în gestiunea economică a IMSP CS Telenești.

Prin hotărârea Judecătoriai Telenești din 22 iulie 2016 acțiunea a fost respinsă.

La 24.08.2016, Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a contestat hotărârea primei instanțe solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 februarie 2017 apelul declarat de către Oficiul teritorial Orhei al Cancelariei de Stat s-a admis, fiind casată hotărârea Judecătoriai Telenești din 22.07.2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea s-a admis.

S-a anulat decizia Consiliului raional Telenești nr.7/10 din 10.12.2015 ”Privind acordul de transmitere în locațiune a unor spații din imobilul amplasat pe str.Ștefan cel Mare nr.5 aflate la gestiunea economică a IMSP CS Telenești”.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că potrivit art. 43 alin.(1) lit.d) Legea privind administrația publică locală, Consiliul raional decide, în condițiile legii, darea în administrare, concesiunea, darea în arendă ori locațiune a bunurilor domeniului public al raionului, precum și a serviciilor publice de interes raional.

Potrivit art.77 alin.(5) din Legea privind administrația publică locală, înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

În conformitate cu art.17 alin.(5) al Legii privind administrarea și deținerea proprietății publice, termenul contractului de locațiune a activelor neutilizate ale întreprinderilor de stat/municipale și ale societăților comerciale cu capital integral sau majoritar public neincluse în listele bunurilor nepasibile de privatizare, cu excepția activelor din cadrul parcurilor industriale, nu poate depăși un an.

Potrivit pct.8 al Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.483 din 2008, bunurile neutilizate de întreprinderile de stat/municipale, de autoritățile/instituțiile bugetare și de societățile comerciale cu capital integral sau majoritar public pot fi date în locațiune cu acordul prealabil al autorității publice centrale sau locale (în continuare - autoritate abilitată).

În acordul eliberat de autoritatea abilitată se va indica obiectul (denumirea bunului), locațiunea căruia se acceptă, termenul contractului, suprafața bunurilor imobile, destinația utilizării acestora și mărimea chiriei anuale.

Potrivit pct.12 al Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.483 din 2008, termenul de

dare în locațiune a bunurilor neutilizate ale întreprinderilor de stat/municipale și ale societăților comerciale cu capital integral sau majoritar public, neincluse în listele bunurilor nepasibile de privatizare, nu poate depăși un an.

Instanța de apel a menționat că, atît art.17 alin.(5) al Legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, cît și pct.12 al Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, prevăd că termenul de locațiune nu poate depăși un an, iar prin decizia Consiliului raional Telenești nr.7/10 din 10.12.2015 s-a acordat IMSP Telenești dreptul de a transmite în locațiune a două spații amplasate în imobilul de pe str. Ștefan cel Mare nr.5 pe un termen de maxim 3 ani.

Astfel, instanța de apel a constatat că decizia Consiliului raional Telenești nr.7/10 din 10.12.2015 a fost adoptată contrar prevederilor legii, și aceasta urmează să fie anulată.

La 12 mai 2017 Consiliul raional Telenești a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Indică, Consiliul raional Telenești că consideră nefondată invocarea încălcării art. 77 alin.(5) din Legea privind administrația publică locală, deoarece chiar însăși această normă prevede că inclusiv darea în locațiune poate fi efectuată fără organizarea licitației în condițiile prevăzute de lege.

Mai mult ca atît, se mai invocă în recurs că cazurile când selectarea locatarului poate avea loc prin negocieri directe sunt prevăzute la pct. 23 al regulamentului. Acestea sunt: 1. închirierea bunului nu a fost solicitată la o licitație; 2. Cheltuielile de organizare a licitației nu sunt justificate (nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni); 3. Alte cazuri.

În altă ordine de idei, dreptul prioritar de stabilire a modului de transmite în locațiune îl deține Consiliul raional, astfel Consiliul poate decide sub ce mod poate transmite în locațiune bunurile ce-i aparțin, ori prin intermediul unei instituții publice a cărui fondator este (IMSP CS Telenești), sau să transmită direct din numele consiliului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Prin scrisoarea de însoțire Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei din 23 februarie 2017 la 13 martie 2017 (f.d.113), și a fost recepționată de Consiliul raional Telenești la 16 martie 2017, conform avizului de recepție. (f.d.116). Prin urmare, recursul declarat la 12 mai 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Consiliul raional Telenești, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul raional Telenești, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Consiliul raional Telenești.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Consiliul raional Telenești, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru